

Lemurun Kayıp Davulu

Aysel Banu YAVUZAL

Lemurun Kayıp Davulu

Aysel Banu YAVUZAL

Yağmur ormanının kalbinde, yaprakların zümrüt gibi parıldadığı yerde, lemur Lenny yaşırdı. Yumuşak gri tüyleri, beyaz bir yüzü ve uzun, çizgili bir kuyruğu vardı. Boynunda kırmızı boncuklardan bir kolye asılıydı. Lenny müziği her şeyden çok severdi. Her sabah en sevdiği davuluna, sıkı sarmaşıklarla sarılmış içi boş bir kütüğe vururdu. Yağmur ormanı müzik festivaline sadece iki gün kalmıştı ve Lenny gece gündüz çalışıyordu.

Lenny'nin en iyi arkadaşı Cleo'ydu; her yöne dönen altın gözlü, parlak turkuaz bir bukalemun. Bir gözünün arkasında küçük sarı bir çiçek taşır, yanında hasır ottan küçük bir çanta bulundururdu. Cleo ormandaki en iyi gözcüydü. 'Davulun harika ses çıkarıyor,' dedi sarmal kuyruğunu sallayarak. 'Festivalin yıldızı sen olacaksın.' Lenny'nin yüzü aydınlandı. Bütün hayvanlar için çalmak için sabırsızlanıyordu.

Festival sabahı Lenny davuluna uzandı. Ama onu her zaman koyduğu dal boştu! 'Olamaz!' diye bağırdı, kehribar gözleri fal taşı gibi açılmıştı. 'Davulum kayboldu!' Yaprakların altına, sarmaşıkların arkasına baktı ama davul hiçbir yerde yoktu. Cleo telaşla yanına geldi. 'Endişelenme,' dedi sakın bir sesle. 'Onu birlikte bulacağız. İpuçları arayalım.' Lenny başını salladı, kuyruğu sarkmıştı.

Cleo kocaman altın gözlerini çevirdi. 'Bak!' dedi. 'Dalda parlak kırmızı bir taç yaprak.' Küçük pençeli ayağıyla işaret etti. Lenny de gördü. Sonra yakında bir sarı polen lekesi fark etti. 'Biri iz bırakmış,' dedi Cleo. 'Hadi takip edelim.' Renkli ipuçlarını izleyerek daldan dala atladılar. Lenny'nin kalbi hızlı atıyordu ama Cleo yanında olduğu için kendini daha iyi hissediyordu.

İpuçları onları kökleri düğümlü halatlar gibi olan bir banyan ağacının yanından geçirdi. 'İşte bir ipucu daha!' diye seslendi Lenny. Ağaç kabuğuna parlak mavi bir tüy sıkışmıştı. Cleo onu dikkatle inceledi. 'Bu bir kuştan, ama buralı değil,' dedi. 'Biri onu bu yöne taşımış.' Tüyün gösterdiği yönü izlediler ve yumuşak yosunda küçük ayak izlerinden bir iz buldular. 'Fare lemur izleri,' diye fısıldadı Cleo. 'Küçük olanlar.'

Ayak izlerini takip ederken yağmur ormanı sessizleşti. Lenny kolyesine sarıldı. 'Ya davulumu hiç bulamazsak?' diye endişelendi. Cleo patisine hafifçe vurdu. 'Bulacağız,' dedi. 'Biz bir takımız.' Tam o sırada hafif bir tıkırtı duyular. 'Dinle!' dedi Lenny. 'Bu benim davulumu benziyor!' Umutla kalpleri çarparak sese doğru koşular.

Tıkırtı yükseldi. Sarkan sarmaşıklardan bir perdenin arkasından Lenny ve Cleo göz attılar. Küçük bir açıklıkta bir fare lemur ailesi çalışıyordu. En büyükleri pembe çiçeklerden bir kolye takıyordu. Meşe palamudu başlıklı minik biri Lenny'nin davuluna vuruyordu! 'Davulum!' diye soluğu kesildi Lenny'nin. Cleo onu geri tuttu. 'Önce izleyelim,' dedi yumuşakça.

Meşe palamudu başlıklı fare lemurun adı Pip'ti. Var gücüyle davula vuruyordu, kocaman gözleri parlıyordu. Annesi Mimi, yaprak şalıyla dans ediyordu. 'Bu davul gösterimizi çok mutlu ediyor!' diye ciyakladı Pip. Lenny hem öfke hem üzüntü hissetti. 'Sormadan ödünç almışlar,' diye fısıldadı. Cleo başını salladı. 'Ama kötü bir niyetleri yok. Onlarla kibarca konuşalım.'

Lenny derin bir nefes aldı. Açıklığa adım attı. 'Merhaba,' dedi yumuşak bir sesle. 'Bu benim davulum. Festival için ona ihtiyacım var.' Mimi dans etmeyi bıraktı. 'Eyvah!' dedi, yumuşak yüzü endişeliydi. 'Onu dalda bulduk ve kayıp sandık. Sadece çalmak istedik. Çok özür dilerim.' Pip annesinin arkasına saklandı, meşe palamudu başlığı yana kaymıştı. Lenny'nin kalbi yumuşadı.

Cleo öne çıktı. 'Anlıyoruz,' dedi. 'Sen de müzik yapmak istedin.' Mimi başını salladı. 'Müziği seviyoruz,' dedi. 'Ama davulunu sormadan almak istemedik.' Lenny küçük fare lemurlara baktı. Çok üzgün görünüyorlardı. 'Belki hep birlikte çalabiliriz,' dedi. 'Festival herkes için.' Pip'in gözleri heyecanla büyüdü. 'Gerçekten mi?' diye ciyaktı.

Mimi gülümsedi. 'Bu harika bir fikir!' Davulu Lenny'ye geri verdi. 'Onu geri vereceğiz ve çalışmana yardım edeceğiz.' Pip utangaç bir gülümsemeyle davulu teslim etti. 'Özür dilerim,' dedi. 'Sadece senin gibi davul çalmak istedim.' Lenny gülümsedi. 'Benimle davul çalabilirsin,' dedi. 'Bir grup kuralım!' Cleo minik ayaklarını birbirine vurdu. 'Takım çalışması her şeyi güzelleştirir!'

Hep birlikte çalıştılar. Pip düzenli bir ritim tuttu, Mimi tohumlardan bir çıngırak salladı ve Lenny davulunu çaldı. Cleo kuyruğuyla tempoyu tuttu. Yağmur ormanı müzikle doldu. Lenny endişelenmeyi tamamen unuttu. 'Bu tek başına çalmaktan çok daha eğlenceli!' dedi. Cleo başını salladı. 'Gördün mü? Arkadaşlar her sorunu kolaylaştırır.' Çalmaya hazır bir şekilde festivale doğru yürüdüler.

Festival sahnesi dev bir eğretili otu yaprağıydı. Bütün yağmur ormanı dinlemeye gelmişti. Lenny ve arkadaşları birlikte çaldılar. Pip'in minik patileri davulun üzerinde uçtu ve Mimi'nin çingırağı yumuşak bir hışırtı kattı. Cleo sarmal kuyruğuyla tempoyu tuttu. Hayvanlar tezahürat yapıp dans ettiler. Lenny çalarken kırmızı boncuklu kolyesi zıpladı. Kendini hiç olmadığı kadar mutlu hissetti.

Gösteriden sonra hayvanlar alkışladı ve ayaklarını yere vurdu. 'Bu şimdیه kadarki en güzel müzikti!' diye bağırdı bir papağan. Lenny'nin yüzü aydınlandı. 'Birbirimiz olmadan bunu başaramazdık,' dedi. Mimi, Cleo'nun çantasına pembe bir çiçek koydu. 'Bu kadar nazik olduğun için teşekkürler,' dedi. Pip, Lenny'ye sarmaşıktan bir bileklik verdi. 'Sonsuza dek arkadaşız!' diye hep birlikte bağırdılar. Yağmur ormanı kahkahalar ve müzikle yankılandı.

Lenny o gün davulunu kaybetmenin bir felaket olmadığını öğrendi. Cleo'nun keskin gözleri ve Mimi'nin dost kalbiyle bir sorunu bir şölene dönüştürdüler. 'Takım çalışması her sorunu çözmeyi kolaylaştırır,' dedi kalabalığa. Cleo başını salladı. 'Ve arkadaşlar her şarkıyı tatlılaştırır.' Yağmur ormanı müzik festivali sarılmalar ve yakında yine birlikte çalma sözleriyle sona erdi.

Güneş batarken Lenny ve Cleo parlayan yaprakların altında eve doğru yürüdüler. 'Bana yardım ettiğin için teşekkürler,' dedi Lenny. Cleo gülümsedi. 'Arkadaşlar bunu yapar.' Lenny davulunu sıkıca tuttu. Davulunun kaybolduğu ve bulunduğu günü asla unutmayacağını biliyordu. O günden sonra başkalarını hep birlikte çalmaya davet etti. Yağmur ormanı müzik, dostluk ve takım çalışmasıyla doluydu.